

LaRouche-ev internetski govor:

6 mjeseci unutar najvećeg financijskog raspada

20 Jan 2008

<http://www.larouchepac.com/news/2008/01/19/larouche-webcast-six-months-greatest-ever-financial-crash.html>

Lyndon LaRouche održao je sljedeći jednosatni tematski govor, a zatim je još dva sata odgovarao na pitanja, na međunarodnom internetskom konferencijskom programu iz Washingtona, D.C. 17. siječnja 2008.

Spas iz krize je izvediv

Ova prezentacija i diskusija koja će slijediti bit će za mnoge od vas jedna od najvažnijih stvari u vašem životu—svi ovi problemi. Zato, jer se nalazimo na točki ne neke obične krize, ne financijske krize, ne neke depresije već globalne krize raspada sa središtem u preko-atlantskoj zajednici, posebice preko-atlantskoj englesko-govornoj zajednici. [Ta kriza] će isijavati, ako ju se ne zaustavi, na svaki djelić svijeta i dovesti do *općeg raspada svakog društvenog sistema [na svijetu]*. Ovo je po važnosti jedan od najvećih trenutaka u povijesti nakon 14. stoljeća u Europi s njenim novim mračnim vijekom te nakon sličnog događaja kao što je bio pad Rimskog carstva ili pad Bizantskog carstva. Ovo razdoblje u kojem živimo takvog je kova. A opasnost od ove krize veća je vjerojatno od svake prethodne osim samog pada Rimskog carstva.

Trenutno to je slom. Svaki dan sada, od 3. siječnja, kriza se povećavala ubrzanom stopom. Štogod mislili o rasponu krize danas, ako se ne poduzmu mjere koje predlažem ona će postati mnogo gora, za red veličine sljedeći tjedan, pa tjedan iza toga i tjedan iza, sve dok se cijeli sustav škripeći ne zaustavi, vjerojatno ove godine. A globalnom slomu, ne samo slomu preko-atlanstke englesko-govorne zajednica. Tamo je izvor zaraze i odatle se širi. I s tim se moramo hrvati.

Isto tako moramo savladati jedan drugi problem osim ekonomskog, a to je problem idiotizma koji prožima najviše redove Senata i drugih mjesta među takozvanim vodećim ekonomistima danas.

Postoje neke iznimke tu i tamo. No glede ovog pitanja, ove krize osim nekolicine ljudi u šumarku za koje znam, nema javnog izražavanja ikakvog shvaćanja o čemu se radi u ovoj krizi, niti ikakvog shvaćanja lijekova koji postoje.

Dopustite mi reći izričito o tome, da je prvenstvena kriza neposredno pred nama dvostruka: u jednu ruku to je međunarodna monetarno-financijska kriza, u kojoj bi se raspad čitavog svjetskog monetarnog sustava mogao dovršiti u kratko vrijeme još ove godine, ili čak u ranim mjesecima ove godine, jer tako to ide s ljudskim događanjima. Ne možete predvidjeti dan na koji će se taj slom dogoditi, no slom je već u toku. I nijedna vlada koja danas postoji nema djelotvorno shvaćanje da bi usvojili mjere koje bi se stvarno uhvatile u koštac s krizom.

Spas iz krize je izvediv. Kriza nije jednostavno rješiva, ne mogu se kazaljke sata jednostavno vratiti natrag i opet se naći u dobrim starim vremenima, kao što su ranije bila. No možemo prilike staviti pod kontrolu. Pa problem na koji se danas želim specifično osvrnuti su mjere kontrole koje vlada Sjedinjenih Država i druge vlade *moraju poduzeti sada!*, da bi spasile civilizaciju. Ovo je vrijeme udesa. Često u ljudskoj povijesti bilo je moguće do stanovite točke spriječiti raspad civilizacije u kaos. Mi smo sad u takvim okolnostima.

No ako ne poduzmемо te mjere, civilizacija će se urušiti u kaos ove godine. Ako shvaćamo te mjere i voljni smo poduzeti ih možemo upravljati krizom kroz suradnju nacija koje se slože na temelju određenih principa. To je uvijek bilo moguće. No ako to ne uradimo, onda živimo, globalno, na ivici najvećeg mračnog vijeka u ljudskom postojanju.

'Ovo su važna vremena'

Stoga: ovo što ću iznijeti tijekom današnjeg govora—razdijelio sam stvari na dvije sekcije, jer mogu predvidjeti da će određeni vodeći

LaRouche: „Opasnost od ove krize je veća od vjerojatno bilo kojeg prethodnog slučaja osim sloma Rimskog carstva.“

krugovi našeg političkog sustava i drugdje imati stanovita pitanja za mene, preko Debre [Freeman – Laroucheeve glasnogovornice], koji će se ili predstaviti ili će se predstaviti prema kategoriji po svojoj profesiji ili onom što ih zanima. Neki od njih su veoma osjetljivi, pa će mi upraviti pitanja bez pripadajućeg imena ali s kategorijom pod koju spadaju. A ono o čemu ću odmah sad govoriti, to su određeni politički i ini krugovi, u Sjedinjenim Državama i međunarodno, koji moraju znati ono što ja znam, a još ne znaju, pa moram to pojasniti.

Ovo su onda strahovito važna vremena. Ovo nije nevažno.

Imamo također veliki problem bankrota ideja i mentaliteta u prevladavajućem presjeku naše kulture. Utjecajni dio naših 20% porodica glede visine porodičnih prihoda ljudi su i pokvareni. Naročito pokoljenje sada između 50 i 65 godina starosti. To je pokoljenje koje je u najvećoj mjeri bez ikakve orijentacije i najpokvarenije, naročito određeni utjecajni ljudi.

Prema tome problem je što neki ljudi, uključujući i vodeći tisak, velike publikacije, općenito mediji masovnog izvještavanja i tako dalje, glede ovog pitanja ili otvoreno lažu ili su nesposobni iznijeti istinu, jer ne znaju gdje je mogu naći. A oni su najutjecajni glasovi koji se čuju, do sada, iz Senata, iz vođa Doma zastupnika —ne svi vođe, no oni najglasniji i o kojima se najviše piše i govori —i iz većine Predsjedničkih kandidata. Svi su oni, po mom viđenju, idioti i gore, jer njihovo mišljenje je više nego bezvrijedno. Kad bi njihovo mišljenje prevladalo, čitava bi zemlja otišla u pakao, a to vam mogu jamčiti.

Prema tome u procesu smo, posebice ja sam u procesu, budući sam prekaljeni bivši predsjednički kandidat još k tome od međunarodnog značenja—nisam u utrci za Predsjednika no sudjelujem u stvaranju okolnosti koje će budući Predsjednik Sjedinjenih Država, ako ga se izabere kako treba, moći uporabiti za poduzimanje koraka, nužnih i korisnih za Sjedinjene Države, a to je stupiti u suradnju na temelju tih načela s drugim nacijama i pod tim uvjetima planet može opstati, civilizacija može opstati. Možemo se ponovno oporaviti. Nije sad lako kao kad se Franklin Roosevelt morao suočiti s Velikom depresijom. Ovo je mnogo tvrđi problem, mnogo opasniji, korupcija je mnogo veća nego što je bila. I tako, raniji slučajevi iz tog vremena, iako su nam dragocjeni danas kao lekcija, nisu recept za

oponašanje kojim bismo riješili ovaj problem.

Najveći naš problem je sadašnji Predsjednik SADA i brojni idioti, demokratski i republikanski, u Kongresu uključujući i Senat koji misle kao oni. To je naš najveći problem. Jer u ovom času trebamo, gledajući u svoju prošlost, jednog Franklina Roosevelta kao Predsjednika. A ovo što danas imamo kao Predsjedništvo nema ama baš nikakve sličnosti s tim. Ustvari, nije jasno radili se o istom [ljudskom] rodu.

Prema tome, potreban je osobit trud. Trud će, međutim, nastati tijekom kampanje—kritička točka. Jer ako jedna ili dvije osobe, koje su Predsjednički kandidati ili predkandidati u ovom trenu, istupe, kao što je Hillary Clinton napravila iskorak u tom smjeru—ako istupe i preuzmu vodstvo stranke u proceduri svoje Predsjedničke nominacije, postat će onda žarišna točka vodstva u pružanju protumjera idotu koji danas sjede u Bijeloj Kući. To nam je najbolji udarac. A ljudi izvana će to promatrati, jer će reći, "Pa da, vaše ideje si zanimljive. Bilo bi lijepo kad bi Sjedinjene Države to uradile". No hoće li Sjedinjene Države to učiniti, uzevši u obzir idiota kojeg imamo danas u Bijeloj Kući? I to s Cheneyjem koji mu visi na vratu. I s glasnogovornicom Doma zastupnika, Pelosi, koja je čini se vlasništvo notornog fašiste i radi sve moguće da bi sabotirala ovo što se mora učiniti za spas nacije? Sličan je problem i u Senatu.

Stoga, prvo čime se moramo pozabaviti je činjenica opće nekompetentnosti glede ovog točno određenog problema koji *moramo* riješiti kao i masovna korupcija, politička i moralna, u važnim dijelovima gornjih 20% porodica po svojim prihodima, ponajviše onih u politici. To je naš problem.

Prema tome mogu reći sljedeće, kao primjer: Možete si zamisliti dva političara školovana u ekonomiji. Oni skoče iz zrakoplova da bi se padobranima spustili na zemlju—no zaboravili su svoje padobrane. Prvi kaže, "Čini mi se da smo nastradali". Drugi kaže, "Ne vjeruj u takve teorije zavjere. Preživjet ćemo. Odskočit ćemo". I to ćete čuti od mnogo njih danas.

Britansko carstvo sluzave plijesni

Vratimo se u američku prošlost na mjesto koje će nam danas biti referentna točka—ne sadrži rješenje ali sadrži nagovještaj što bi rješenje moglo biti, a to je Franklin Roosevelt kao Predsjednik. Franklin Roosevelt kao Predsjednik spasio je Sjedinjene Države vrativši ih na njihov Ustav. Mjere koje je Roosevelt poduzeo bile su u skladu s načelom Ustava. Predsjednici prije njega, poslije umorstva McKinleyja, uključujući Woodrow Wilsona, Teddy Roosevelta, Hoovera, Coolidgea i tako dalje bili su ustvari neprijatelji najvažnijih interesa Sjedinjenih Država, radeći svoj [prljavi] posao s najviših razina SADA.

Problem s kojim se Roosevelt sučelio bio je problem Britanskog carstva. Ono je sluzava plijesan, to jest skup—a to je bio slučaj sve od početka Britanskog carstva 1763. s Pariškim mirom—međunarodni finansijski kartel uglavnom anglo-holandske denominacije, no u biti bankari u mletačkoj tradiciji, sluzava plijesan. Oni ubijaju jedni druge po noći, a ujutro se udruže zajedno protiv ljudske rase. Takav su primjer.

1763. g. ta sluzava plijesan, ta međunarodna finansijska banda prevladala je Britanijom, u vrijeme kad je Britanija bila pobjednica rata kojeg je sama orkestrirala, zvanog Sedmogodišnji rat. Britanija je porazila sve svoje suparnike na kontinentu Europe, navevši ih da zarate jedani protiv drugih što ona tipično radi. Britanija se tako zavalila u fotelju dok su se Rusija, i Francuska, i Prusija i druge zemlje borile jedne protiv drugih, i upropastile se Pariškim mirom gdje se Britanija pojavila i pokupila ostatke. Ustvari 'Britanska istočno indijska tvrtka' je pokupila ostatke. Britanska monarhija *nije* upravljачka sila unutar Britanskog carstva. Upravljачka sila je sluzava plijesan zvana anglo-holandski liberalni establishment. Oni upravljaju carstvom. Oni nisu nužno britanski državljani, oni su često Holanđani, oni su Francuzi, Mlećani, oni su njujorški bankari. Na primjer

Painting by Alexander Kotzebue

Sedmogodišnji rat tipičan je primjer postupanja sluzave plijesni Britanskog carstva. Britanija je pobijedila u ratu 1763. g. nakon što je uplela sve svoje suparnike kontinentalne Europe da se bore i međusobno unište. Slika gore prikazuje Bitku kod Kunersdorffa 1759. g., gdje su ruske i austrijske čete porazile Pruse.

George Shultz, tip koji je potopio Rooseveltov monetarni sustav, dio je toga. On je fašista. To je i Rohatyn. Rohatyn je fašista. To nije naziv, to je oznaka roda [različitog od ljudskog roda].

Ono s čim se sučeljujemo danas kao i predstava koju uprizoruje Bloomberg [potencijalni Predsjednički kandidat u zasjedi] to je pokušaj uspostave Predsjedništva Sjedinjenih Država, pod Bloombergom i Schwarzeneggerom (čiji otac mu je dao fašističke vjerodajnice u nasljeđe) kao diktatorstva, čiji je neposredni model onaj kojim su se Britanci koristili u stvaranju Mussolinija kao diktatora u Italiji, i isti britanski krugovi koji su stavili Hitlera na vlast u Njemačkoj. To je problem. Suočili smo se s opasnosti tiranije iznad svakog vjerovanja koju ta gomila predstavlja. I upravo to je Britansko carstvo, to je anglo-holandski liberalni sustav, sustav međunarodnih financija, a svi iz te gomile su grabežljivci jedan prema drugom. Jedu jedan drugoga, jedu djecu jedni drugih. No zatim se udruže protiv svih nas ostalih stvarajući budale od nas.

Na primjer, tko je započeo rat u Iraku, zadnji rat u Iraku, koji još uvijek traje?

To je učinio Tony Blair engleske vlade. Tony Blair je to orkestrirao. Sjećate li se slučaja Davida Kellyja? Ključna osoba u Sjedinjenim Državama bio je Dick Cheney, ali ustvari ne on, bila je to njegova žena. Njegova ga je žena izabrala i izvukla iz kaljuže, našla mu posao, dovela ga na položaje i ona je teror koji ga goni. Ona je britanski agent, član Fabianskog društva, iste tvorevine koju i Tony Blair predstavlja. Imate tako

američke suučesnike Britanskog carstva—koje nije Britanska monarhija, već sluzava plijesan britanskih ili anglo-holandskih financija—i oni su orkestrirali rat u Iraku, u jugozapadnoj Aziji, u svrhu uništenja Sjedinjenih Država navodeći ih na samozadano uništenje! Baš na isti način kao što su anglo-holandski liberali namjestili, početkom 18. stoljeća, rat zvan Sedmogodišnji rat, u kojem su sile kontinentalne Europe sasjekle jedna drugu. A Britanci zatim dođoše i pokupiše ostatke, anglo-holandski liberali.

U našim njedrima—ako mislite da je Felix Rohatyn savjetnik bilo koje vodeće ličnosti, morate tu vodeću ličnost izbaciti s položaja, treba joj dati otkaz, naročito ako je njen posao glasnogovornica Doma zastupnika. Zato jer oni predstavljaju opasnost po Sjedinjene Države, istu kao i izdajica na visokom položaju u vrijeme rata. Ona je pod utjecajem, bijedni naivac, bijedni glupi naivac, pod papučom Felixa Rohatyna koja je najviše učinila da bi uništila Dom zastupnika Sjedinjenih Država za svog mandata, nakon što je došla na taj položaj. S takvim se problemima mi suočujemo.

Franklin D. Roosevelt Library (NLPDR)

Franklin Roosevelt kao Predsjednik spasio je Sjedinjene Države vrativši ih na njihov Ustav.

Roosevelt je koristio Ustav da bi spasio SAD

Vratimo se opet, kao što sam rekao na Roosevelta. Roosevelt je došao u Predsjedništvo u vrijeme kad nismo imali—uz iznimku Tafta u neku ruku i Hardinga, koji su bili dvojbene ličnosti—nismo imali poštenog Predsjednika nakon što su Britanci ubili McKinleyja da bi doveli Teddyja Roosevelta u Predsjedništvo. Teddy Roosevelt, Woodrow Wilson, Coolidge, Hoover i tako dalje bili su problemi. Gotovo su nas tako uništili. Bili smo još uvijek moćna nacija tog vremena, ali skoro su nas uništili.

Došao je tada Roosevelt. Roosevelt je bio potomak njujorškog bankara imenom Isaac Roosevelt, koji je svojevremeno bio suradnik Alexandera Hamiltona. A Roosevelt nije posrtao naokolo, i nije izmišljao novotarije na neki čudesni način, nije kršio Ustav, već je točno koristio Ustav i slijedio ga u svrhu organiziranja napora za spašavanje SADA od samih sebe, i od onog što su prijašnji Predsjednici učinili SADu. Uradio je mnogo više od spašavanja Sjedinjenih Država. Naime, u vrijeme kad je došao britanska vladajuća klasa uključujući i samu Britansku monarhiju, ne samo da je postavila na vlast Mussolinija u Italiji već i Hitlera na vlast u Njemačkoj. Tko je stvorio Hitlera?

Nije to bio Nijemac, bili su to Britanci. Oni su sve organizirali. Oni su to uporno zahtijevali.

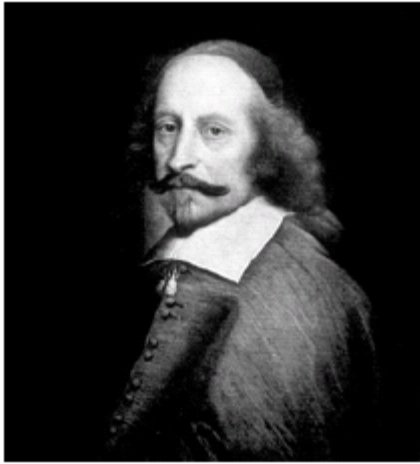
Kad je Roosevelt postao Predsjednik doživio je stanovitu vrstu promjene. Roosevelt je poduzeo hitne mjere na temelju američkog Ustava. I danas mi bismo trebali slijediti točno te prethodne mjere koje je Roosevelt tada upotrijebio a koje su ustavni presedani. Njegove ustavne koncepcije jesu ustavne. To što danas

postoji, takozvano "ustavno" tumačenje tih mjera nije ustavno. To je nešto uvezeno izvana. Nije to naš Ustav.

Prisjetite se, naš je Ustav izveden, prvenstveno i izravno iz Vestfalskog mirovnog ugovora 1648.g. Bio je temelj obveze i privrženosti nacija modernoj, suverenoj državi naciji svih tih nacija iz 1648. Time je okončano dugo razdoblje vjerskih ratova, koje su mletački interesi prouzrokovali od 1492., istjerivanja židova iz Španjolske koje je upriličio Veliki Inkvizitor, pa sve do kraja rata u Europi 1648.g., Tridesetgodšnjeg rata.

Taj ugovor, kojeg je potaknuo veliki kardinal Mazarin iz Francuske—ustvari Talijan no papa ga je tamo postavio—i taj mirovni sporazum u Vestfalskom miru o „dobrobiti drugog“, da svi narodi i svaka država moraju posvetiti svoje napore prvenstveno u korist drugih nacija, i čineći tako stvoriti spregu među narodima, u suradnji naroda, kojom se ovakvi problemi mogu izliječiti.

Ne možemo eliminirati državu naciju, ne treba nam Kula babilonska. Jer sposobnost ljudi da vladaju sami sobom ovisi o njihovoj kulturi. A bez takve kulture ljudi ne mogu upravljati sobom. Prema tome, ne može se nametnuti zakon

Library of Congress

Utemeljjuća filozofija Sjedinjenih Država je u suprotnosti s anglo-holandskim liberalizmom i parlamentarnim sustavom. Ustav SAdA izveden je iz Vestfalskog mirovnog ugovora iz 1648. g. i njegovog načela „dobrobiti drugoga“, kojeg je kardinal Mazarin (na slici lijevo) ustanovio. Ta je ideja ugrađena u Proglas nezavisnosti u izreci o neotuđivom pravu na „traženje sreće“ kao što je to Gottfried Leibniz (desno) lijepo rekao.

na nacije jednostavnim nametanjem zakona. Mora se raditi kroz kulturu tog naroda, kulturu njegovih ljudi i oni moraju dati svoju dobrovoljnu suglasnost za suradnju takve vrste koja mora zadovoljiti nakane koje je Vestfalski mir iz 1648. g. naznačio.

To je ugrađeno u naš Ustav, u citatu od Leibniza, u Proglasu nezavisnosti: „traženje sreće“, a to je ustvari bio Leibnizov napad na liberalnu teoriju. Liberalizam *nije* američka filozofija, nije ustavna filozofija, njega je ustavna filozofija SAdA odbacila. Načelo „traženja sreće“ koju su Benjamin Franklin i drugi preuzeli iz Leibnizove knjige, opisano je kao slavni Predgovor našeg Ustava, takozvana „Objava prava [Bill of Rights]“. To načelo našeg Predgovora temeljni je zakon. Pa je to zakon koji je *tumačenje* koje se nameće svakom drugom vidu našeg ustavnog sustava. *Predgovor Ustava naš je temeljni zakon!* A on opisuje, odjek je Proglasa nezavisnosti, ali je naš ustavni zakon kao Savezne republike. *Svaki drugi dio Ustava podliježe tumačenju u skladu s propisima tog Predgovora.* To je naš zakon. Takvo je bilo Franklin Rooseveltovo poimanje zakona.

Savezna stečajna ovlast

Imamo i još jedno svojstvo našeg Ustava, koje je različito od svega drugoga što se može naći u Europi. Mi naime, ne vjerujemo u

monetarni sustav, ustavno. Sustav Sjedinjenih Država ustavno nije monetarni sustav. Europski sustavi su monetarni sustavi na osnovi parlamentarne vlade. Sustav se ne vodi *nikakvim* moralnim načelom. Ima moralnih načela usvojenih u ustavima Europe, no tamo nema onog bitnog. U Ustavu SAdA *stvaranje novca, i regulacija novca funkcija je Savezne vlade.* Optjecaj novca počinje

prihvaćanjem Doma zastupnika, a zakonski ga propisuje Ministarstvo financija [Treasury Department] na zapovijed Predsjednika. Nezakonito je u Sjedinjenim Državama stvarati novac ili oblik novčanih papira osim ako to ne vrši Savezna vlada i to u skladu s ovim, ustavnim, načelom. Mi nismo monetarni sustav! Ne ustavno. Mi smo *Savezna republika* i mi imamo kreditni sustav, koji se temelji na ustavnom načelu čiji odraz se vidi u našem sustavu stvaranja kredita.

Imamo isto pod istim uvjetima kao Savezna vlada, ovlast stečajnog postupka. A ta ovlast stečaja veoma je važna u ovo vrijeme jer bez njenog izvršenja ne ćete spasiti Sjedinjene Države. Te ako ne možete spasiti Sjedinjene Države ne ćete spasiti ostatak svijeta.

To znači: Većinu nepodmirenog duga koju predstavljaju financijski interesi kao potraživanja na teret Sjedinjenih Država, njenih teritorija, njenih ljudi stavit će se pod stečajnu upravu. Ono što se kratkoročno mora podmiriti, *platit će se.* Ono što se mora kratkoročno podržavati *podržavat će se.* No svote čiju isplatu si ne možemo priuštiti, *ne ćemo platiti.* Nastavit ćemo dalje pod *stečajnim zakonom*, kojeg Savezni zakon propisuje i stavit ćemo cjelokupni *sustav* svega što se odnosi na

novac i srodne papire pod stečajnu upravu. Ako tako učinimo i druge će zemlje to također učiniti.

Pa kao što znate predložio sam, da se četiri sile ovog planeta moraju složiti i dijeliti iste političke mjere, inicijativu, koja će spasiti planet od općeg raspada. Te četiri sile su Sjedinjene Države (unatoč idiotu sada u Bijeloj Kući), Rusija, Kina i Indija. Jer ako se te četiri nacije slože glede određenih važnih političkih mjera, ne samo da će se druge nacije automatski pridružiti, već i druge manje nacije će pristupiti iz zajedničkog interesa. Mi bismo tako riješili problem. *Možemo organizirati oporavak svjetskog gospodarskog sustava organizirajući njegov financijski sustav.* Vratit ćemo se načelu, ako dođe do dogovora među tim nacijama, gdje će važiti isto načelo koje važi i za Ustav SADA glede novca—stvorit ćemo *sustav čvrstog valutnog tečaja* koji će ponoviti ono što je Roosevelt namjeravao prije nego je umro—pojasnit ću značenje ovog "prije nego je umro".

Imat ćemo, dakle, sustav kod kojeg nepodmirenim dugovima kamatne stope ne mogu varirati već će se održavati unutar plativih granica. Općenito govoreći sa svjetskim gospodarstvom kao što je danas ako kamatne stope dugoročnih zajmova pređu 2% imat ćete gospodarstvo koje se urušava. Jer ne možete si *priuštit*, s današnjom produktivnosti, općenito više kamatne stope za dugoročni kapital i potrebna poboljšanja. Stoga morate imati sustav čvrstog valutnog tečaja. To ne znači sustav na osnovi zlata no znači da ćemo vjerojatno morati koristiti zlato na isti način kao što je to Roosevelt radio—smatrat ćemo ga, ne kao monetarnu imovinu već sredstvo poravnjavanja računa između suverenih nacionalnih sila. Pa ćemo tako uporabiti tu moć da bismo održali protu-inflacijsku stabilnost dugoročnih ulaganja između nacija.

Ako ne učinimo tako, ako ne budemo voljni točno tako uraditi, nema šanse da će svjetska civilizacija koju znamo u svom sadašnjem organiziranom obliku i dalje postojati u ostatku ove godine. Razlog je stopa ubrzanja izopačenosti, raspada koji su sad ugrađeni u sustav, pa će ubrzanje rasti do stupnja kad nastupa katastrofa no mi ne

možemo odrediti kojeg dana će se sustav raspasti, no bit će uskoro.

Kako mobilizirati bazu potpore

Pitanje je, dakle, možemo li u Sjedinjenim Državama naći skupinu ljudi, naročito vodećih ličnosti koje će se složiti i učiniti to što sam odredio glede ovog?

Ono što mi upravo radimo je mobiliziranje osnovice potpore—problem je bio, budući da je korupcija od vrha dole, u Senatu i Domu zastupnika, korupcija čiji tpičan primjer je Nancy Pelosi, služavka fašiste Felixa Rohatyna, spriječila funkcioniranje oba Doma Kongresa . *Oni ne funkcioniraju.* Ima ljudi u njima koji bi voljeli funkcionirati. To su poštenu ljudi no oni ne funkcioniraju. Jer im sustav „držanja linije“ ne dopušta ispravno funkcioniranje pod tim uvjetima. Uz pošteno, sposobno vodstvo u Senatu i sposobnom vodstvu u Kongresu, da, oni bi funkcionirali. Prije svega moramo promijeniti Predsjednika u Senatu, i to odmah. Inače vas ne ttreba biti previše briga za Sjedinjene Države. Ako su vam Sjedinjene Države pri srcu reći ćete da ona mora otići u neku tihu mirovinu, gdje će njene ograničene umne sposobnosti naći pravo ostvarenje.

Na taj način morat ćemo prići sekciji stanovništva s nižim primanjima. Otišli smo u [savezne] države i gradove, radeći na razini država, te tamo vodili kampanje [da bismo predstavnike privoljeli] za inicijativu i službeno pokretanje onog što sam propisao, jer ako se to ne uvede točno onako kako sam propisao to će značiti propast nacije. Radi se o Prijedlogu zakona o zaštiti kućevlasnika i banaka [HBPA – Homeowners and Bank Protection Act]. Ako se taj prijedlog ne ozakoni, *točno* onom metodom koju sam naznačio, bez promjena, sustav ne će preživjeti, onda smo propali.

Sad imamo sve veću podršku u osnovici stanovništva, na razini [saveznih] država za taj prijedlog. Tako su ljudi u Senatu i Kongresi sve svjesniji pritiska koji

dolazi od država u našoj mobilizaciji podrške tog prijedloga—da se uvede *točno* kao što sam propisao, bez promjena.

Zašto? Dopustite mi da pojasnim taj prijedlog. Bankrot kućevlasnika ili nominalnih kućevlasnika ne može se dopustiti. A problem ne možemo riješiti ciljanim odabirom nekih ljudi. Ne će ići. Morate imati *nacionalno zamrznuce* gubitka nekretnine zbog hipoteke. To su neke političke ličnosti, kao Bill Clinton i njegova žena, 'prokužili'. Pa za sada to je dobro. No nije dosta što, vjerujem, i oni znaju. Morate također zaštititi banke *istovremeno i istim zakonom*. Zašto? Jer hipoteke, ako su legitimne i uredne hipoteke, ne nekakve iz prevarantskih oglasa na uličnom stupu, u srodstvu su s bankama s *ovlaštenim bankama, ovlaštenim saveznim bankama, ovlaštenim državnim bankama*. Te su banke sad u opasnosti propasti i likvidacije. Prema tome ne možete tek tako odgoditi te hipoteke same po sebi, *morate staviti banke pod zaštitu, točno istom zakonskom odredbom!* Ako ne stavite banke pod zaštitu, vaš pokušaj obrane hipoteke ne će valjati. Pa ako nastavite da stvari teku i dalje, gdje će banke sad izjedati—nepošteni 'zahtjevi' [kojekakvi špekulantski/kockarski papiri] koje treba u cijelosti izbrisati iz knjiga—banke će biti opljačkane. Kao u nedavnoj rundi pokušaja otkupa nekih iz operacija 'hedge' fondova, koje se nije smjelo spašavati. Njih treba otjerati u propast! Izbrisati iz knjiga! Oni nemaju nikakve vrijednosti.

Moramo spasiti kućevlasnike. Moramo osigurati da ostanu u svojim kućama. Moramo osigurati stabilnost zajednica, na selu i u gradu. Moramo zaštititi lokalne banke. Jer ako lokalne, obične banke, poštene banke nisu u stanju voditi bankovno poslovanje, čitavo gospodarstvo svakog dijela zemlje nastaviti će propadati! Ako niste spremni braniti kućevlasnike, i banke, legitimne banke, *istim Saveznim stečajnim zakonom, koristeći stečajni zakon kao sredstvo u tom poslu*, niste ništa vrijedni! I trebate prestati govoriti. Prestati blebetati. To je *jedini* način spašavanja ovog sustava.

To nije sve što je potrebno. Ako *stabiliziramo* Sjedinjene Države politički

pomoću 'Zakona o zaštiti kućevlasnika i banaka', *tada* otvaramo vrata sljedećim potrebnim koracima, a to je promjena nacionalne politike, u ovo vrijeme vjerojatno bih je promijenio preko predpredsjedničkih kandidata. Potreban vam je glas, ili više glasova koji bi se čuo i vodio organiziranje, da se nešto pokrene glede toga. Kad bi vodeći kandidati uzeli pod okrilje Zakonski prijedlog zaštite kućevlasnika i banaka, kao što je opisan, spasili bismo ovu naciju. No to je tek *prvi korak* prema spašavanju nacije.

Europa treba zajmodavca zadnje nade [kad sve drugo propadne]

Sljedeći korak je nastavak na međunarodnoj razini. To znači da Predsjednik Sjedinjenih Država mora otići u Rusiju, Kinu i Indiju i druge zemlje i predložiti službeni sporazum, prednacrtni sporazuma koji je pravičan i koji će uspostaviti sustav čvrstog valutnog tečaja. A to će vjerojatno okupiti gotovo sve, ako to učini.

Na primjer, u Europi, kao što je moja žena obrazložila ljudima—ona je Njemica i zna o Njemačkoj što mnogi Nijemci ne znaju. No ona ima kontakte s njemačkim stručnjacima i francuskim i tako dalje—i ona je vodila razgovore, temeljite razgovore glede 'Zajmodavca zadnje nade'. Pa razlog zašto je Europa danas absolutno osuđena na propast, pod postojećim okolnostima je taj što *ne postoji zajmodavac zadnje nade po pravilima Maastrichtskog ugovora* i u njegovoj primjeni. Morate preokrenuti i poništiti Maastrichtski ugovor da spasite Europu! A potrebno je samo da nekoliko ključnih zemalja raskinu Maastrichtski ugovor i on će se sam od sebe raspasti.

U tom slučaju bi Njemačka, Italija, Francuska i tako dalje *bile prisiljene* vratiti se na načelo 'Zajmodavca zadnje nade', a to je njihova vlastita nacionalna vlada, njihova vlastita ustavna vlada. Kad se jednom slože vratiti se na to načelo, onda možemo razgovarati s Rusijom, s Kinom i Indijom glede dugoročnih trgovinskih

dogovora, a tu se radi o 25-do-50 godišnjim trgovinskim ugovorima izgradnje infrastrukture, svih takvih stvari. Možemo tako imati i program širenja gospodarstva, razvoja, što će nam dati perspektivu dugoročnog oporavka.

Kad jednom odlučimo u ugovorima te vrste, da *želimo* preživjeti kroz dolazećih 50 godina, onda ćemo i preživjeti. Jer ćemo tada donijeti odluke i biti sposobni sklopiti dogovore koji će nam omogućiti ostvarenje zajedničkih ciljeva čovječanstva. Pa je tu naša funkcija.

Ima, pak, nekoliko stvari koje moramo obaviti da bismo počistili smeće preostalo iz prošlosti. Vratiti se na FDRa. Postoje dva viđenja što su bili Bretton Woodski dogovori. Jedno viđenje, koje je slabo poznato danas, to je nakana Franklina Roosevelta, a tu je nakanu veoma jasno izgovorio, opetovano, Franklin Roosevelt dok je bio Predsjednik naročito u ratno doba. Nakana Predsjednika Roosevelta za Bretton Woodski sustav bila je raspuštanje Britanskog carstva. Roosevelt je bio privržen—kao i ja u to vrijeme, dok sam služio vojsku—bio je privržen oslobađanju teritorija od kolonijalne okupacije ili ugnjetavanja. Isto tako ukidanje takozvanog polu-kolonijalizma. To je bila njegova nakana.

Britanci i Winston Churchill dobivali su bijesne napade zbog toga. Pa čim smo probili zid u Francuskoj u invaziji na kontinentalnu Europu, odmah su ti bankarski interesi, u Londonu i Sjedinjenim Državama—kao što su Harriman banka, koja je u početku postavila Hitlera na vlast u Njemačkoj, a isto tako postavila Mussolinija na vlast u Italiji—te banke, koje su stvorile fašizam na kontinentu Europe uz sudjelovanje određenih američkih bankara, bankara Wall Street-a *iste vrste* protiv koje se

Imperijalistička izdajnička prevara vođa Indokine kao Ho Ši Mina koji je surađivao sa Sjedinjenim Državama za vrijeme rata za slobodu Indokine, pa su time osigurali okolnosti za kaos i ratove na tom području. Na slici, francuski Predsjednik George Bidault susreće Ho Ši Mina 1946. g. nakon što je Ho proglasio Republiku Vijetnam (i to prije ponovne francuske kolonizacije Vijetnama).

danas borim, kao Shultz i Harriman itd—ti tipovi okrenuli su udesno. A britanska politika bila je spriječiti da ne dođe do brze pobjede u ratu u tom času.

Prema tome, bila je sabotaza rata. Naprimjer, imali ste generala Montgomeryja, koji je vjerojatno bio najgori zapovjednik u 2. svjetskom ratu, i on je vodio operacije 1. armije, koja je sve uprskala i produžila rat barem za 6-7 mjeseci. Bilo je i drugih stvari u pokušaju da se ukloni Rooseveltove perspektive za poslijeratni svijet. Taj je problem uvelike došao do izražaja *između Churchilla i Roosevelta*. Roosevelt bi razgovarao s Churchillom i rekao mu, „Winstone! Mi ćemo napraviti ovako! Više ne ćemo to podnositi! Imat ćemo svijet bez kolonijalizma, bez ugnjetavanja ljudi od drugih ljudi. Imat ćemo Američki sustav, koncepciju neovisnih, suverenih država nacija. I svaki narod mora imati pravo na razvoj, i samo-razvoj suverene države nacije.“

Ah! Churchill nije htio ni čuti! On se borio za obranu Britanskog carstva. Pa, čim je Roosevelt bio sigurno mrtav, Churchillovi prijatelji—uzmite slučaj Indokine, koja je dobila svoju neovisnost u ratu pod Ho Ši Minom. Ho Ši Min je

suradivao sa Sjedinjenim Državama u tom sukobu. Kad je smrt odnijela Roosevelta, Britanci su naredili Japancima da iziđu iz zatvoreničkih logora, gdje su u Indokini bili zatvoreni, ponovno se naoružaju i zauzmu zemlju koja je upravo bila oslobođena od njihove vlasti. I cjelokupna povijest Indokineskog rata nakon toga bila je tvorevina toga.

Slične operacije su se vodile u Indoneziji. Tamo je postojao veoma efikasan oslobodilački pokret protiv nizozemskog imperijalizma. Britanci su to podupirali, vojnom silom, rat koji je još neko vrijeme trajao i stvorio metež od kojeg još i danas trpimo.

Africi su podarili oslobođenje, ali ustvari ne oslobođenje—podarena im je titula oslobođenja ali ne i vlast da vode svoje zemlje. Slično tome.

Slična nastojanja odvijala su se u Srednjoj i Južnoj Americi. Franklin Roosevelt je, dakle, predstavio Bretton Woodski dogovor s nakanom uporabe sposobnosti američke vojske, to jest njene gospodarske moći, da bi pretvorili vojnu silu u gospodarsku silu, za [proizvodnju] alatnih strojeva i sličnog razvoja te potpomogli ne samo ratom poharanu Zapadnu Europu već i narode koji su bili kolonije ili polukolonije i pomoći im osloboditi se i podržati njihov razvoj, koristeći pretvorbu sposobnosti ratne industrije Sjedinjenih Država u mirnodopsku proizvodnju za potrebe tih ljudi. Predlagali smo stvoriti svijet *oslobođen imperijalizma* i njegovih tragova. To je bila Rooseveltova politika.

Čim je Roosevelt umro, Truman, koji je bio ustvari agent Britanaca po svojim vezama, odmah je krenuo u sabotazu svega što je Roosevelt predstavljao glede te poslijeratne politike dekolonizacije. Poslijeratna politika Trumanove vlade bila je *ponovna* kolonizacija. Britanska politika ponovne kolonizacije.

U.S. National Archives
Lord Keynes (desno), vođa britanske delegacije na sastanku u Bretton Woodsu 1944. Roosevelt je osmislio Bretton Woods kao protu-britanski, protu-kolonijalistički program, no nakon smrti FDRa fašistički financijaši koji su postavili Hitlera na vlast preokrenuli su ga u „Keynesovu“ alternativu. Unutar SADA gospodarski je sustav, doduše, slijedio Rooseveltovu misao sve negdje do 1968.

FDRov Bretton Woodski sustav bio je protu-britanski

No, unatoč tim promjenama Sjedinjene Države nastavile su svoju nutarnju gospodarsku politiku u istom pravcu sve do umorstva Predsjednika Kennedyja. A nije samo umorstvo Predsjednika bilo ključ, već i činjenica da je njegov sljednik Johnson živio u velikom strahu. Budući je Johnson bio prestravljen, podržao je Rezoluciju o Tonkinškom zaljevu koja nas je uvela u Indokineski rat.

Indokineski rat, dugotrajan poput Peloponeskog, upropastio je Sjedinjene Države, odnosno američko gospodarstvo i toliko ga je potkopao da se 1971. pod Nixonom Bretton Woodski sustav raspao.

No drukčije viđenje Bretton Woodskog sustava imao je Keynes. On je nazočio konferenciji u Bretton Woodsu 1944. i tamo je podnio svoj prijedlog. Pa onda ljudi, koji *ne znaju* svoju povijest reći će da je Keynes bio graditelj Bretton Woodskog sustava. Nije tako. Bretton Woodski sustav bio je *protu-britanski, protu.kolonijalistički* stav. Smrcu Roosevelta Truman i kompanija mogli su sa svojim fašističkim prijateljima u New

Yorku, kao Harriman i drugi—isti ljudi koji su postavili Hitlera na vlast ranije—preokrenuli su ga u „Keynesovu“ alternativu. Prema tome, Rooseveltov Bretton Woodski sustav postaje očevidan svojim vlastitim svjedočanstvom: Bio je to *protu-kolonijalistički sustav*. Keynesov sustav bio je kolonijalistička kopija.

Ipak, unatoč činjenici da je to bila tek kolonijalistička kopija, u Sjedinjenim smo državama održali iznutra gospodarski sustav koji je bio veoma sličan Rooseveltovoj nakani. Održali smo ga sve do smrti Kennedyja, a onda je sve počelo ići loše u vremenu nakon što je Kennedy bio ubijen. Prema tome kad danas ljudi kažu „Keynesov sustav“ to je način prikrivanja ove činjenice.

Održali smo tako protekcionističko gospodarstvo sve do Kennedyjevog Predsjedništva i kroz njega, i ubrzo nakon toga smo ga izgubili.

Tada, 1971., izgubili smo svoju čast, izgubili smo sve. Britanci su preuzeli stvari u svoje ruke, preko Georgea Shultza, istog ovog Georgea Shultza koji je u isto to vrijeme postavio fašističkog diktatora Pinocheta na vlast u Južnoj Americi, u Čileu. Isti taj George Shultz koji danas posjeduje Schwarzeneggera (čiji je otac bio pravi nacist), koji je imao kontrolu nad operacijama u Sjevernom vrhu Amerika uz pomoć nacista u tijekom prve polovice desetljeća od 1970. – 1980.. Svoj moral nije nimalo popravio od tada—a ni Schwarzenegge svoj.

Tu je, dakle problem. Imali smo sustav, a to je bio Rooseveltov Ustavni sustav dekolonizacije svijeta. Ako danas pogledamo prilike, pogledajte Aziju i Afriku, i sukobe u Južnoj i Srednjoj Americi, vidjet ćete iste okolnosti. Misija, dugoročna misija čovječanstva sada, ako isplivamo iz ove krize, bila bi riješiti taj problem—imamo ogromno pučanstvo Azije, a većina ih je krajnje siromašna. Sami po sebi bez ičije pomoći oni ne bi bili u stanju riješiti problem na način kako bi ga trebalo riješiti. Međutim, međunarodna suradnja, dugoročna suradnja i dugoročni ugovori, razvoj infrastrukture, razvoj drugih nužnih stvari. Naprimjer, potreba za fizijsku energiju na bazi gorivog ciklusa koji koristi torij u Indiji. Indija je vrlo

siromašna zemlja. Ima u njoj ljudi koji nisu baš tako siromašni. No 70% njih su očajno siromašni i uvjeti njihova života se pogoršavaju. Bez nuklearne energije na bazi gorivog ciklusa koji koristi torij Indija se nikako ne može izbaviti iz ove zbrke.

Kina ima sličan problem. Postoji određeni tehnički napredak, stanovita dostignuća, ali ima i ogromnu potrebu za razvitkom. Za to im je potrebna nuklearna energija, potrebna je suradnja u [izgradnji] infrastrukture. Potrebni su joj dugoročni ugovori. Isto to vrijedi za sve te zemlje, zemlje svijeta. Postoji potreba za dugoročnim ugovorima, koji moraju biti [međunarodni] sporazumi na osnovu sustava čvrstih valutnih tečajeva, kao što je to bio Bretton Woodski sustav čiji je plan Franklin Roosevelt razradio. To je potrebno. Pa prema tome mi se moramo pokrenuti pomoću Zakona o zaštiti kućevlasnika i banaka da bismo stabilizirali gospodarstvo SADa u dovoljnoj mjeri pa da možemo poduzeti druge stvari, da dobijemo prostora u kojem se možemo kretati i poraditi na drugim problemima—uključujući *hitno potrebne* dugoročne ugovore koji moraju stupiti na snagu najkasnije u siječnju sljedeće godine i to s nacijama koje sam naznačio: Sjedinjene Države, Rusija, Kina i Indija. Moramo imati dugoročne ugovore ili niz sporazuma između tih i drugih nacija, koji upravljaju način na koji ćemo gospodarski razviti ovaj planet za budućnost čovječanstva! Kroz sljedećih tisuću ili dvije tisuće godina.

Braniti načelo suverenosti naroda, jer je narod [naročito kad je suveren] ugradio u svoju kulturu, svoj jezik ili uporabu svog jezika, dublje vidove misaonih procesa. Narod kome se to oduzme i gura ga se u uporabu šatrovačkog jezika, seleći se iz jedne zemlje u drugu i govoreći neku vrstu iskvarenog [engleskog] jezika—njima nedostaje kontinuitet razvoja pa se tako te ljude ustvari pretvara u robove ili nešto blizu tome. Pa stoga znamo da moramo (p)održavati nacionalnu suverenost, nacionalnu *kulturnu* suverenost između

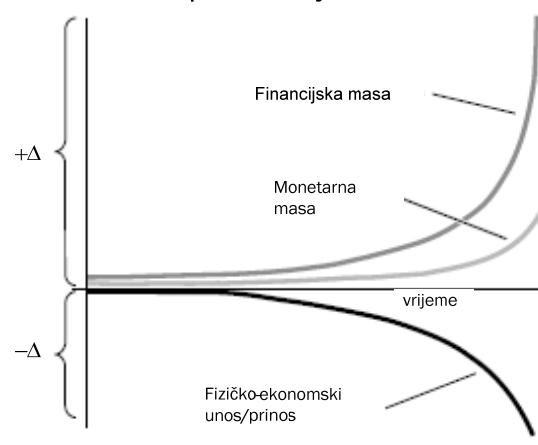
država. Prema tome nacionalna suverenost mora imati svoj izražaj u vidu suradnje suverena, i razviti dugoročne sporazume sa zajedničkim ciljevima kroz sljedećih tisuću ili više godina. To je naša potreba.

To se onda treba staviti na stol sljedećeg Predsjednika Sjedinjenih Država, odabranog kako spada.

LaRoucheeva trostruka krivulja

Pređimo sad na prvu Trostruku krivulju da pojasnimo gdje ja stojim u svemu tome [Prikaz 1]. To je nešto što sam prviput proizveo krajem 1995. i objavio prviput u siječnju 1996. Objavljena je kao prilog moje

PRIKAZ 1
LaRouche-eva tipična krivulja sloma

Porast smanjenja fizičkog prinosa podudara se s ubrzavajućom stopom monetarnih optjecaja.

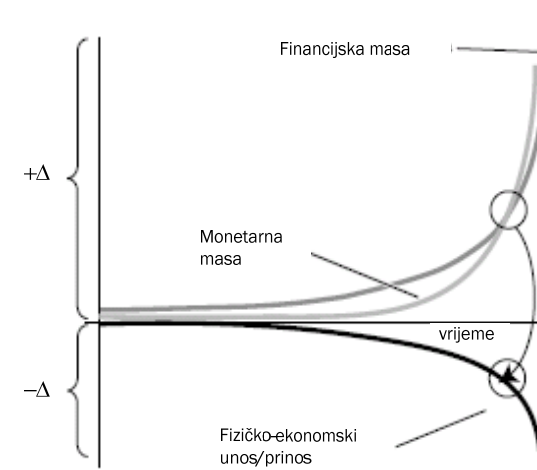
pred-Predsjedničke predizborne kampanje te godine. A ona opisuje stvarnost financijsko-ekonomskih prilika SADA u to vrijeme. Tri vrijednosti su jednostavno rečeno: Imate pitanje novca, monetarnih agregata koje vlada pušta u optjecaj ili na neki drugi način, kroz druge agencije. Imate također generiranje financijske imovine, različite od jednostavne monetarne imovine, no ona je u sprezi s monetarnom imovinom. Morate onda to usporediti s proizvodnom moći radne snage, po glavi i po četvornom kilometru, u fizičkim vrijednostima uključujući infrastrukturu kao i druge vidove produktivnosti.

No, stvari su išle ubrzavajućom stopom naročito nakon 1971., pa još brže nakon 1987., nakon listopada 1987., stopom rastućeg smanjenja fizičkog prinosa po glavi stanovništva Sjedinjenih država, po glavi i po

četvornom kilometru. Istovremeno to se održavalo, naročito pod [rukovodstvom] Greenspana, sve ubrzanim stopom monetarnog optjecaja. Američka vlada, u raznovrsnim oblicima, povećavala je optjecaj.

Taj optjecaj se koristio primjenom faktora množenja, koji je luđački, da bi se povećala stopa nepodmirenenih financijskih agregata. Pa onda vidite ubrzavajuću stopu rasta financijskih agregata relativno prema ubrzavajućoj stopi pada fizičke proizvodnje. Naprimjer, infrastruktura. Ulice New Yorka, na primjer pod [vladom] Bloomberga. Možda je to način

PRIKAZ 2
Pad došije kritičnu točku nestabilnosti

Nastavljeni pad fizičkog prinosa i eksplozija monetarnih i financijskih agregata stavili su gospodarstvo SADA u zadnji stadij raspada.

kako one iskazuju svoju odbojnost prema tipu!

Kod druge krivulje, drugog slučaja, koju sam objavio 2000. [Prikaz 2], vidimo promjenu do koje je došlo u to vrijeme, kad su Sjedinjene Države upale u depresiju. To se dogodilo prije nego što je George Bush mogao zagaditi Bijelu Kuću, to jest Georgeom Bushem mladim. No dogodilo se da ste imali stopu monetarnih agregata koje ste morali stvarati da bi održali financijsku eksploziju i širili financijske agregate. Kao posljedicu, uz stalni pad fizičkog prinosa, po glavi i po četvornom kilometru, upali ste u fazu raspada gospodarstva SADA, završnu fazu raspada. Pa kad je Bush došao kao

Predsjednik 2001. gospodarstvo SADA već je bilo *osuđeno na propast* pod postojećim političko-ekonomskim mjerama. Bilo je osuđeno na slom ubrzavajućom stopom tijekom tog desetljeća. A tako se i dogodilo.

Taj problem moramo riješiti. Imamo nelikvidni sustav, koji je svojstveno bankrotiran u kojem svota monetarnih agregata koju stvaraju [odgovorne ustanove] u svrhu pojasa za spašavanje, a svjedoci ste takvih pokušaja danas gdje se *baca pojas za spašavanje* napuhanoj, eksplozivnoj hrpi financijskih agregata, te je taj sustav stigao do točke gdje će se ubrzati takvom stopom pa se postavlja pitanje da li će američko gospodarstvo, vođeno sadašnjom politikom, *preživjeti tekuću godinu*. Ljudi koji misle da imaju novce saznat će da ga uopće nemaju. Ljudi koji su mislili da imaju velike uštede saznat će da ih uopće nemaju. U takvom svijetu ustvari živimo.

A idioti tamo negdje govore, da će nekim kućevlasnicima izdati sredstva za ublaženje bolova, mi ćemo „stimulirati gospodarstvo“. Što to znači? Još više monetarnih agregata! To je kao nadolijevanje više goriva na vatru u šumskom požaru! Najgore što možete učiniti. Morate se vratiti na Rooseveltovu ideju, Rooseveltovu zamisao. Stavite sustav pod stečajnu upravu, stavite ga pod kontrolu a neke stvari će postati predmetom dogovora, neke će se platiti, a donijet će se odluka o prirodi nacionalnih interesa i ljudskih interesa i ljudskih prava. To nam je jedina šansa.

Većini je, pak, ljudi to problematično, uključujući i ljude koji bi možda postavljali pitanja u skoroj budućnosti. „Ja to ne razumijem“, rekli bi, „ne razumijem što vi to vidite“. „Ne bi li bilo dovoljno ....“

No naš je problem—postoje dvije vrste ljudi koji su neznalice u pitanju ekonomije. Oni koji su istiniti neznalice i oni koji su urođeno nepošteni. A ovih potonjih ima više od onih prvih. Drugim riječima, „Kako mogu prevariti?“. To je sveučilišni nastavni program danas: „Kako mogu prevariti?“ Ne „kako mogu zaraditi?“ Pa, mi smo ukinuli zarađivanje—zatvorismo svoje tvornice, prestasmo graditi infrastrukturu, poticati poljoprivrednike. Dopustili smo Al

Goreu, za kojeg su rekli da su ga navodno pojeli polarni medvjedi—koji vole masno. Polarni medvjedi vole masno. Kad vide tipa koji tamo hoda i ima putra naglavi, oni kažu: „Ovaj tip s putrom na glavi! Mora da mu je cijelo tijelo masno. Pojest ćemo ga!“

No takve sofisticirane ideje, ista vrsta sofisterije, u ekstremnom obliku, koja je potopila Grčku pod Periklom, tu istu vrstu ponavljamo mi danas. To je naš problem. Pa kao posljedicu popularnosti sofisterije —„Svi moji prijatelji kažu ...“

Ljudski um nije digitalan

Dozvolite mi još jednu malu digresiju, jer je toliko odsudno razumijeti ovaj problem, koji većina ljudi ne razumije. Uzmimo računalne igrice. *Ubojite* računalne igrice [u kojima igrač mora ubiti što više 'protivnika' za visoki rezultat]. Koja je razlika između čovjeka i majmuna? I kakve to ima veze s računalnim igricama? Jer računalne igrice su izmišljene na dvostrukoj osnovi: prije svega načinjene su da se ubija, načinjene su podučiti masu pučanstva i obnoviti treniranje vojnika za ubojice, koji će češće pucati i ustrijeliti što više ljudi. I bilo je uspješno! Da bi istrenirali vojnike za obilnije ubijanje izmislili su igrice—prišli su računalnoj industriji da im oni proizvedu igrice, koje su takozvano podučavanje u 'naciljaj i okini' igricama. Zatim krajem pred kraj devedesetih godina (20. stoljeća), kad su se poticali računalnoj industriji srozali pod prijašnjim ustrojem, onda je računalna industrija, koja je odjednom osiromašila, prešla u industriju masovne proizvodnje računalnih ubojitih igrica.

Oni su proizveli ovaj val ubojstava—na rubu smo samoubilački nastrojenih masovnih ubojica, baš kao što se govori o Bliskom Istoku, i to unutar SADA. Ti masovni ubojice doći će iz [redova] naše vlastite mladeži, i to iz mladeži zadodane igranjem računalnih igrica. A oni koji proizvode te igrice sasvim su svjesni toga. Naše anamneze [povijest bolesti!] pokazuju da je tajna tih

igrice u tome da djeca ne igraju te igrice. *Te igrice po igravajuse djecom.*

Jedno od mojih ranijih iskustava u životu—oh, pred oko četvrt stoljeća ili više, ustvari u 60.-im godinama prošlog stoljeća—bio sam stari šahist. No prestao sam igrati, jer mi je igra postala dosadna, nisam je više mogao podnijeti. Išao sam na sva natjecanja. Nisam pobjedio na turnirima, no bio sam slijepi igrač šaha, igrač simultanki, probao sam sve te trikove u kojima sam bio dobar, kad sam bio mlađi i brži. No tad sam rekao, „Moram se promijeniti“. Išao sam proučiti igru 'Go'. Nakon malo previše igranja igre 'Go', shvatio sam što to čini vašem umu—i rekao sam, „nikad više!“

No, sama igra Go nema loših namjera kao takva. Ima negativan utjecaj na um. No nema loše nakane. Ubojite igre imaju loše namjere. A namjera ugrađena u plan igara je da, vi mislite da igrač igra igricu na internetu? Ne-ne! *Igra se poigrava s njim!* A tvrtka koja upravlja igrom i nadzire je, *igra se s njim!* Ili s njom.

No poanta svega je, prije svega, ona ima sve nedostatke Go-a uz sve dodatke nužnih moralnih propusta. Ubij! Ubij! Igra je gotova! Igra je gotova! Poginuo(-la) si!

Kad je igra gotova? Kad dužnosnici provedbe zakona dođu na scenu—i kad prestanete ubijati ljude pa ubijete sebe. Upravo se to dogodilo u Virginiji, točno to.

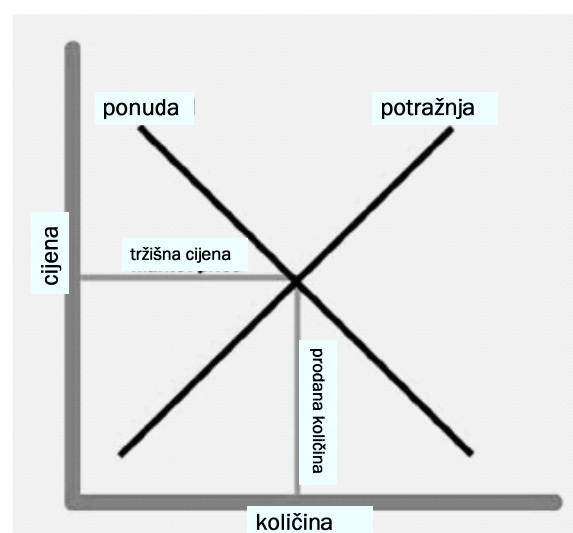
Pa uvijek kad se to događa, tvrtke koje vode te igre na Internetu, *nadziru* ih. One daju instrukcije za igre. Kontroliraju i manipuliraju umove igrača!

Sličan učinak imate i u slučaju MySpace-a i drugih operacija masovnih ispiranja mozgov koje digitalna industrija proizvodi. 'Facebook' je još jedna i tako dalje ... Promatramo razvoj masovnog potencijala za terorizam unutar Sjedinjenih Država na osnovi tih igrice! A posljedice za Sjedinjene Države bit će usporedive s onim u jugozapadnoj Aziji i s takozvanim terorizmom. No dolazeći *iznutra* SADA, *stvorenih, nadziranih i kontroliranih* od strane računalskih tvrtki koje upravljaju tim igrama, upravljajući isto tako jadnim naivčinama, koji ih igraju.

Dopustili smo to.

Drugi vid te stvari, na što se u ovom slučaju osvrćem, je da ljudski um nije digitalan. Ne postoji digitalna matematika koja može predstaviti procese ljudskog uma, različitog od majmunskog. Ljudski um je stvaralački uslijed funkcija koje povezujemo samo s *analognim* uređajima. Stvaralaštvo, koje ljudski um izražava, općenito odgovara analognoj funkciji. Mi [LaRoucheev Pokret mladih] smo to donekle već razradili.

Glede ekonomije—vratimo se na to: u ekonomiji danas ono što se predaje kao ekonomija je *kartezijanska kinematika*, projekcija, statističko projiciranje. Praktički *nema kompetentnog ekonomiste* koji se bavi dugoročnim prognoziranjem—nijednog! No mnogo *nekompetentnih!* I svaki od njih je u krivu. Zato jer to ne odgovara ljudskom ponašanju.

Nastava kartezijanske ekonomije: Ovaj grafikon iz www.theinsidetrader.com nosi sljedeći tekst iznad slike: „Kako zaraditi novce na osnovi svoje prve lekcije u višoj ekonomskoj školi. Vratite se mislima na taj prvi grafikon na ploči. Ako ste propustili taj sat, ne brinite. Ovo je stvarno jednostavno. Grafikon je isti kao ovaj ovdje“.

Ljudsko ponašanje je stvaralačko. Pogledajte same sebe. Stanite zatim pred sliku gorile ili čimpanze. Ili babuna, ako vam je draže. I recite, „koja je razlika između mene i babuna, gorile ili čimpanze? Što ja radim? Ja znam misliti“.

Ajde, dokaži to.“

Pa koja je gustoća napučenosti babuna, čimpanze i gorila. Koliko milijuna po četvornom kilometru možete

imati čimpanza, babuna i gorila? Kakva je razlika? Razlika je u otkrićima, koja imaju dva oblika—znanstvene zakonitosti, fizičke znanstvene zakonitosti i Klasična umjetnička načela. I te dvije stvari omogućuju ljudskim bićima povećanje potencijala ljudskog roda, koje nijedno drugo živo biće ne može postići.

Ta moć dolazi kao posljedica koju zovemo stvaralaštvo a koja ne postoji ni u jednom digitalnom sustavu. Možete je prikazati samo analognim načinom, matematički. To [analogni sustav] je ne prouzrokuje, no ima sposobnost odraziti je.

Stoga je današnja pouka da ljudi žive u digitalnom društvu, čiji ubitačni učinci su obogaćeni, pojačani ulogom tih igrica i sličnog soja rasonoda. Pogledajte samo na moć koncentracije mlade djece, 16-25 godina starosti! Koja je tipična moć koncentracije? Koja, 30 sekundi? 15 sekundi? Strogo uzevši, zbog MySpacea. Uzmite ovisnika o MySpaceu, tipičnog ovisnika, kolika je izmjerena moć koncentracije igrača igrica kad igra ubitačnu igricu? Ti tipovi su blebetala. Oni *nemaju* nikakvu moć koncentracije.

Pa tako mi upropaštavamo dio stanovništva uništenjem njihove pameti, njihovih umnih sposobnosti i pretvarajući ih u potencijalne masovne ubojice. Takva je, dakle, naša politika.

Vrijeme je za globalni Vestfalski mir

To je, dakle način podučavanja ekonomije. Al Gore je tipičan primjer. On je pravi dokaz zla. Zašto? Zato jer poriče postojanje stvaralačkog duha. Naprimjer, slučaj Indije. On kaže da se zalaže za smanjenje ispuštanja ugljika—to ne znači ama baš ništa. On ne zna o čemu govori! *Ali!* Što on misli pod tim? On je protiv razvoja fizijskih procesa, nuklearnog gorivog ciklusa koji koristi torij. Fizijski gorivi ciklus koji koristi torij, a torija ima u izobilju u Indiji, pa kad se on koristi u stručno sagrađenim uređajima može se lokalno izgraditi u svrhu snabdjevanja energijom Pobljšanja gospodarenja vodosustavom i mnogo drugih stvari. Stoga ljudi Indije trebaju veoma veliko povećanje uporabe tog procesa, trebaju ga pokrenuti. A da bi to postigli morate imati nuklearnu reakciju koja

daje potrebnu energiju toriju—a to uopće nije vojni problem—koji time daje lokalnim selima, gradićima i slično mogućnost posjedovanja nuklearke koja daje ono što drugdje ne mogu dobiti, a to je pitka voda.

Uzmite naprimjer [nizinu] Deccan u južnoj Indiji. Tamo je opskrba vodom ovisila dugo vremena o crpljenju fosilne vode! Fosilna voda u južnoj Indiji, na području Deccan znači vodu koja se tamo nataložila prije početka Ledenog doba pred 2 milijuna godina. Pa tako fosilna voda koja je bila tamo pod zemljom 2 milijuna godina sad je glavni, dežurni resurs snabdjevanja vodom sela u južnoj Indiji. To je suludo. S nuklearkom na obali—a Indija ima veoma malo područje relativno prema obali—blizu obale možete iz morske vode proizvoditi pitku vodu u količinama a i ekonomično, za te ljude. I poboljšati uvjete života.

Tako je vlada Sjedinjenih Država, zajedno s Britancima, u svom beskonačnom nedostatku mudrosti, pokušala zabraniti uporabu torija u gorivom ciklusu koju bi Indija mogla koristiti. Stvar je, dakle, u tome da čovječanstvo napreduje pomoću tehnološkog napretka, i slično.

Mi predstavljamo Američki sustav a to je: Europa ima veoma osobitu odliku. Sjetite se da smo oko 19 – 20,000 godina prije imali velika ledena doba preko cijele sjeverne hemisfere, ne svakog njenog dijela no većinom, Led je bio debeo, zemlja siromašna staništima. Najnaprednije kulture, ljudi ploveći u flotilama brodova koristeći astronavigaciju [navigaciju zvjezdama] da bi putovali preko velikih razdaljina, oko 2,000 km ili više, ili 4,000 km preko oceana ili po oceanu, od jednog naselja do drugog prema promjeni godišnjih doba. A mi znamo o tome, kroz proučavanje astronomije, raspoznavamo da neki od tih astronomskih ciklusa, koje smo ugradili u kalendare, imaju određeno svojstvo, koje je samo društvo koje se zasnivalo na astrogaciji, dakle pomorska kultura, moglo vjerojatno stvoriti kalendare takve

Indija obiluje torijem koji se koristi kao gorivo u nuklearci, pa bi tako mogla postati energetska neovisna. Sjedinjene Države i Britanija pokušavaju zabraniti gorivi ciklus koji koristi torij i zaustaviti ovaj tehnički napredak, jer torij zahtijeva malu količinu plutonija koji bi pretvorio torij u fizički uranij-233. Na slici, indijski Kamini reaktor, prvi na svijetu izgrađen za uporabu torija/U-233.

vrste, kalendare od 25,000 godina, 50,000 godina, 200,000 godina. Dugoročni kalendari prikazujući razne cikluse.

U tom procesu razvila su se područja Sredozemlja i okoline kao pomorske kulture. To se odvijalo tisućama godina a ono što znamo o većini toga počinje negdje oko 700. g. pr. Krista nastankom saveza među Egipćanima—to jest, tu je slučaj Egipta, Etruščana i Jonjana protiv Tira. Taj je proces doveo do razvoja europske civilizacije koja je imala obećavajući početak, no opetovano su je uništavala razna carstva odnosno razvoj europskih carstva kao Rimskog i Bizantskog carstva ili carstva Mlećana u srednjevjekovnom razdoblju. A sad imamo i pokušaje modernog carstva.

Problem je uvijek u europskoj civilizaciji bio sklonost oligarha ponižavanju donjih 80% ili više porodica s nižim primanjima i vladajući se prema njima kao prema ljudskoj stoci braneći im pristup procesu razvoja stvaralačkog duha i novim otkrićima. To je problem koji je Eshil postavio u svojoj veličajnoj *Prometejevoj*

trilogiji i drugim pisanjima. Mi uzimamo [kao glavnu odliku] različitost čovječanstva od životinje, a to su stvaralačke moći ljudskog uma, koje ne postoje ni kod jedne životinje, a snaga čovjeka leži u njima, no mi to potiskujemo kod većeg dijela stanovništva raznim vrstama ugnjetavanja—kolonijalnim i drugim.

Zato, uzmimo društvo koje je imalo najnapredniju moć

na planetu, a to je bilo europsko društvo kakvo se razvijalo u svojoj obnovi iz mračnog vijeka sredinom 14. stoljeća. Mi ga zatim izopačimo pomoću izmišljotina kao Veliki Inkvizitor i pojava Liberalizma pa stvaranjem carstava na osnovi liberalizma. Pa podvrgnemo cijeli planet toj okrutnosti. To onda zovemo „tako stvari stoje“. To nazivamo „zdravim razumom“.

Došlo je vrijeme kad su zahtjevi održavanja čovječanstva, tehnološki zahtjevi i znanstveni zahtjevi, takvi da čovječanstvo više ne može postojati pod ovakvim načinom kojeg je vodila većina europske civilizacije u razdoblju sve do danas. Moramo preuzeti odluku koju smo donijeli u Europi 1648. g., Vestfalski mir, i posvetiti sebe *cjelokupnom* ljudskom rodu, njemu cijelom. *On ima prava* koja su Europljani dodijelili između sebe, jedni drugima, Vestfalskim mirom.

Zaključio bih s ovim, to je sve što bih rekao danas, a sad očekujem navalu pitanja.